

Mi újság FÉNYSZARUN?

Jászfényszaru város lapja

1995. szeptember

Ára: 32,- Ft

6. évfolyam 9. szám

Szombréro a Jász Expón

Göncz Árpád köztársasági elnök és Kiss Zoltán, a Szombréro Kft. ügyvezetője. (Fotó: Baráth)

A Jászok Világtalálkozója alkalmából rendezett Jász Expón a jászfényszarui Szombréro Kft. is képviseltette magát. Nagy sikert aratott kiállításunk, amelyet Göncz Árpád köztársasági elnök is megtekintett. A kiállításon az általunk gyártott termékek nagy része szerepelt.

Igen nagy tetszést arattak a különböző tájjellegű kalapok (csikós, kun, paraszt kalap), amelyekből főként a külföldi látogatók - sokat vásároltak. Természe-

sen a többi termékünkben is szép számmal adtunk el. A célunk a kiállításon való szerepléssel elsősorban nem az volt, hogy minél több fejvelőt adjunk el, sokkal inkább az, hogy termékeinket mind a külföldi, mind a belföldi érdeklődőkkel megismertessük.

A világtalálkozó minden napján nyitva tartottunk standunkon. Áldozatos munkájukért köszönet jár az ott résztvevő valamennyi dolgozónknak. Turu István

Rövid hírek

A jászfényszarui Iskolai és Gyermekkönyvtár a Nemzeti Kulturális Alap Igazgatóságához benyújtott pályázatán 100.000 forint támogatást nyert. A Könyvtári Szakmai Kollégium kiadói ajánlatok alapján címlistát hagyott jóvá. A nyertes pályázók ebből a kínálatból gyarapíthatják könyvtárukat a pályázati összeg erejéig.

*

A Jászok Egyesülete legközelebbi rendezvénye szeptember 28-án lesz a Pest megyei Megyeházán, ahol a résztvevőket Dr. Dobos László ügyvivő tájékoztatja a Jászok Világtalálkozója eseményeiről.

Továbbá a szerzők bemutatnak és dedikálnak három frissen megjelent kiadványt: *H. Bathó Edit* A méhészet szerepe a Jászság paraszti gazdálkodásában és *Sugárné Konczek Aranka* Jász történelmi arcképcsarnok ill. Jászberény város gyógyszer-táraitól története 1790-1950-ig.

*

A Fényszaruiak Baráti Egyesülete elnöksége szeptember 9-én tartotta soros ülését, melyen az október 28-án tartandó közgyűlés beszámolóját állították össze, s áttekintették az Egyesület pénzügyi helyzetét.

Kárpótlási földárverés

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kárrendezési Hivatal 1995. augusztus 29-én földárverést tartott Jászfényszarun a Magyar Állam tulajdonként elkülönített földalparra. Az árverésen a helyi lakosok, illetve azon személyek vehettek részt, akiknek elvett földje Jászfényszarun volt.

A reggel 8 órakor kezdődött licitáláson 147 fő kárpótlásra jogosult vett részt. A bejelentkezést követően Vass Róbert, az árverés vezetője kalapács alá bocsátotta a 2219,76 AK értékű 123 hektár 6102 m² nagyságú földterületet. A legnagyobb licitár 5200 Ft/AK (Ószőlő), a legalacsonyabb 500 Ft/AK (Székhalom) volt. A késő estig tartó licitáláson 137 személy jutott földtulajdonhoz és 93 földrészletet osztottak. E napon összesen 5 millió 273 ezer forint értékű kárpótlási jegy került felhasználásra.

A következő árverés időpontja a maradék területre még nem ismeretes.

N. L.

Érdeemes megnézni, ha Jászberényben járnak!

Augusztus 11-én ünnepélyes keretek között avatták fel Jászberény főterén a *Korsós lány* című szobrot. Alkotója Zilahy Zoltán szobrászművész. Úgy hírlik, az ivóvízként is funkcionáló műalkotás a jászberényiek kedvence lett. Megértjük.

(Fotó: Tamus Angéla)

„Második szülőhelyemnek tekintem Jászfényszarut”

Felvételünk az augusztus 18-i ünnepségen készült. Előtérben Koltay József és felesége. (Fotó: Varga Gábor)

Jászfényszaru város Önkormányzata Koltay Józsefnek a településen kifejtett fél évszázados példaértékű életútját "Jászfényszaruért" kitüntető emlékéremmel ismerte el.

Koltay József Mezőkövesden polgári családból, 1911. szeptember 4-én született. Helyi tanulmányai után Egerben 3 évig teológiai-, 2 évig joghallgató. Munka mellett mérlegképes könyvelői oklevelet szerzett.

1946 decemberétől a jászfényszarui Hanga Fogyasztási és Beszerző Szövetkezet ügyvezetője, 1948-tól a Földműves Szövetkezet igazgatósági tagja, majd főkönyvelője. 1959-től a KTSZ-nél főkönyvelő, ahol nyugdíjazásáig dolgozik. A 40-50-es években műkedvelő színjátszóként a település kulturális életének meghatározó személyisége volt. Neve mégis az elmúlt ötven évben Jászfényszarun kántori tevékenységével forrt

össze. Józsi bácsit nyolcvanegyedik születésnapján kerestem meg, hogy kitüntetés kapcsán beszéljünk a Jászfényszarun eltöltött évtizedekről.

- Kérem, mesélje el, hogyan határozta el, hogy kántori képesítést szerez?

- Mezőkövesden élt egy segédkántor, Kálmán Kázmérnak hívták. Nagyon jó barátok voltunk és feljártam a kórusba is énekelni. Egyszer megkérdezte tőlem, hogy miért nem teszem le a kántori vizsgát? Azért nem, feleltem, mert nem tudok orgonálni. Az ne bántson, válaszolta, majd én megtanítalak. A Zsaskovszki énekes könyvből 70 éneket kellett betanulni. Nem volt könnyű, de 1939-ben Egerben igen jó eredménnyel szereztem meg a kántori oklevelet.

- 1946 februárjában már másodszor érkezett Jászfényszarura. Először 1943-ban

járt itt, akkor helyi személy kapta meg a kántori állást, Józsi bácsi második helyre szorult. Hogyan emlékszik vissza erre? Milyenek találta a fényszarui embereket?

- Nagyon aranyos emberek voltak, ragaszkodtak hozzám, hiszen a hívek kérték Terenyi László plébánost, hogy nekik a Koltay kellene kántornak. A plébános a kövesdi iskolaigazgatón keresztül üzent, hogy pályázzam meg Jászfényszarun a kántori állást, 12 pályázó volt, köztük Vincze Ottó, a Magyar Rádió karnagya is. 1946 február 26-án szinte egyhangúlag engem választottak meg.

Az eltelt 50 év alatt még jobban megismertem, megszerettem az itt élő embereket, a települést. Jó ideje már második szülőhelyemnek tekintem Jászfényszarut.

- Józsi bácsinak az emberekkel való kapcsolata mindig harmonikus volt. Honnan ered ez az emberek iránti szeretet, megértés, megbecsülés?

- Ez azt hiszem családi örökség is. Születeimtől fogva vallásos neveletésben részesültem. Engem szerénységre neveltek és arra tanítottak, hogy mindenkinek adhatok egy jó szót, kedves mosolyt. Ma is szeretek mindenkivel megelőzni a köszönésben és akivel csak tehetem, váltok néhány kedves szót.

- Vágyott-e vissza matyóföldre?

- A matyó hazámat elcseréltem a jászok földjével. Igaz szívből mondom: nem bántam meg. Soha nem vágyódtam el innen, mert éreztem részükre irányomba áradó szeretetüket. Kérem a Mindenhatót, áldja meg őket továbbra is békességes, boldog élettel. Köszönöm a megbecsülést, az elismerést. További sikeres, eredményes munkát, jó erőt, egészséget kívánok a város vezetőinek, képviselőinek és minden szorgalmas polgárának.

- A tisztelői nevében kívánom, hogy az Isten éltesse jó egészségben sokáig szíkebb, és a város nagyobb családjá körében.

Tóth Tibor

„Minden tetteimet a lakosság igényeinek kielégítése vezérelte”

A régi fényképet akár a „ládafia”-sorozatban is közölhetnénk, melyen a jászfényszarui önkéntes tűzoltók láthatók. Az ülő sorban Nagy József jobbról a harmadik.

Nagy József 42 évig vigyázta lakóhelyünk nyugalmát éjjel-nappal a jászfényszarui önkéntes tűzoltó társaival együtt, akiknek 22 évig parancsnoka volt. Ha vihar készülődött, ha aszályos idő volt, éjszakákat virrasztott, gumicsizmát, ruhát maga mellé készítve. A „Jászfényszaruért” emlékérmét meghatóva vette át, amely igazi meglepetés volt számára.

- Egyáltalán nem számítottam ilyen kitüntetésre és számomra mindennél többet ér. Tisztelettel tartozom a Polgármesteri Hivatalnak, hogy részemre ezt az erkölcsi elismerést olyan ünnepélyes keretek között adták át, amely életem végéig felejthetetlen lesz. Köszönöm a lakosságnak és a képviselő-testületnek, hogy rám gondoltak, mikor a díjazandókról döntöttek. Munkám során mindig az embertársaimat néztem, minden tetteimet a lakosság érdekeinek, igényeinek kielégítése vezérelte, és úgy érzem, megérte. Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy megkérjem a fényszarui fiatalokat arra, minél többen vegyenek részt a Tűzoltóegyesület munkájában.

Szeretettel gratulálunk és jó egészséget kívánunk.

„Istenem, Te megvizsgáltál, és jól ismeresz engemet; jól tudod, hová visz utam...”

Bemutatjuk Ivánkai József címzetes esperes plébános Urat

Az ötvenes években, ha nem is bátorság, de komoly meggyőződés, elszántság kellett ahhoz, hogy egy iskolás gyerek - mert Isten hívó - templomba is járjon. A meggyőződést a családban kapta öröklül, az elszántságra is szülei, testvérei magatartása, élete mutatott példát. Az iskolában az első tanulók közé számított, ezért mindenben részt vett, ha kellett, úttörő is volt, majd minden nap és minden vasárnap éveken keresztül a templomban ministrált. Aztán 14 éves korában - 1962-t frunk - döntenie kellett, hogyan tovább: szakmunkásképző vagy egyházi iskola? A kamaszfiú a Kecskeméti Piarista Gimnáziumban kezdte az új tanévet. 33 évvel később a jászfényzarui Plébániai Hivatal vezetésével bízta meg az Egri Főegyházmegyei Hatóság. *Ivánkai József* c. esperes plébánossal hivatali szobájában beszélgettünk.

- *Esperes úr! Szülei kívánsága volt, hogy a lelkési pályát válassza?*

- Nem kizárólagosan, de kétségtelen, hogy a családban bizonyos mértékű sodródást éreztem a választott hivatás irányába. Édesapám a vasútnál dolgozott váltott műszakban. A vasárnapi szentmisét akkor sem mulasztotta el, ha előző éjszaka dolgozott, de édesanyám és testvéreim is - nyolcan voltunk, egy meghalt - mind jártunk templomba. Kísgermekként úgy láttam a plébánosunk mellett, hogy amit ő tesz, az szép és jó, vonzódtam a pálya iránt. Később, 6-7. osztályos koromban izgatta a fantáziámat: mitől világít a villany. Szülőfalumban, Emődön csak a 60-as években hozták be a villanyvezetéket a mi utcánkba. De érdekesnek találtam a kőműves munkáját is: milyen nagyszerű dolog lehet házakat építeni. Amikor nyolcadikban a jelentkezési lapokat el kellett küldeni, az enyémet két helyre irányították: az iskolám a miskolci Bláthy Ottó Villamosipari Technikumba, a plébánosunk a kecskeméti Piarista Gimnáziumba. A felvételim mindkét iskolába sikerült, így döntenem kellett. Édesapám csak azt kötötte ki, hogy amit választok, azt végig is kell csinálnom, nincs visszaút. Akkor, tizennégy évesen, „saját felelősségemre” így döntöttem. Lehet, hogy kevesebbe kerültem volna a családnak, ha Miskolcot választom.

- *A nagy család hogyan tudott megélni egy keresetből?*

- Egyszerűen! A szó szoros értelmében! Nagyon összetartottunk, és minden a „pénztáros” múlt, a „mamán”, édesanyámon! A keveset sokfelé elosztani ma is művészet, de nem lehetetlen, csak ne kívánjunk többet, mint ami a szép élethez szükséges! Saját földünk nem volt, nagygazdáknál vállaltunk részes művelést. Amikor az iskolából hazamentem, rendszerint üzenet is várt az asztalon - nemcsak nekem, bátyáimnak is: hol találkozzunk a földeken dolgozni. Így otthon nem jutott idő tanulásra, ezért az órán hal-

lottakat igyekeztem megjegyezni. A családomról még annyit: két bátyám és négy hugom - mind érettségiztek - céljukhoz értek. Így bővült a nagy család, szeretettel összetartunk ma is, bízom, a jövőben is.

- *Volt-e valaha olyan gondolata, hogy megváltoztassa gyermekkori döntését?*

- Több mint 24 év után sem! A középiskolában tudtam meg, hogy nemcsak pap, hanem szerzetes tanár is lehetek. Ez lett a célom, de már kezdetben jelezték, ne nagyon reméljek, nem biztos, hogy „beférek”. Tudniillik államilag

előírt létszámszám volt. Arra alapozni, hogy valaki kihál a Rendből, nem akartam. Felvételre az mehetett, akit a tanár javasolt, nem voltam közöttük. A sors iróniája, hogy akik akkor bejutottak a budapesti főiskolára, ki is maradtak. Hívtak vissza, de akkor már én nem mentem, felúton voltam a papság felé. Érettségi után Egerbe felvételiztem a Hit tudományi Főiskolára, ahonnan már egyenes volt az út.

- *Hogyan alakult pályája, milyen „ál-lomásai” voltak az egyenes útnak?*

- A papszentelést követően Vencsellő volt az első, 1971-ben helyeztek ide, majd 3 év múlva Törökszentmiklósról kerültem, 2 év után pedig Mezőkövésre káplánnak. Közben több kisebb településre is kijártam helyettesíteni. Aztán Szentistván következett, ahol a külföldön, szülőföldjére látogató plébánost helyettesítettem. Ő váratlanul elhunyt 3 hónap múlva 1981-ben itt lettem először kinevezett plébános, pályám során először önálló. Addig „bojtár” voltam. De a kápláni éveim alatt nagyon sokat tanultam, tapasztaltam. Első helyemen a szónoklat terén sajátíthattam el a plébánosomtól néhány mesterfogást. A másodikikon megtanultam az irodavezetést, Mezőkövésden megtanultam túrni, ami az emberekkel való bánásmód alapja. Tudni kell az emberek meghallgatni. Ne higgyük, hogy mi vagyunk a bölcsék bölése. A panaszos sok esetben

azt várja, hogy megerősítsük a panaszát, csalódik, ha nem így történik. Jászfényzarura előző állomáshelyemről, Szendrőről érkeztem. Ott maga a táj, az emberek mentalitása, életvitelük némileg különbözik a Jászástól, illetve a jászási emberek gondolkodásmódjától, életformájától.

- *Minek köszönhető, hogy ön fiatalon esperesi címet kapott?*

- A műemlékjellegű szentistváni templom és a plébánia épülete is erősen leromlott állapotban volt. Amikor az egyházközség vezetését hivatalosan átvettem, hozzáálltam a komoly költséggel járó munkához. Az anyagi fedezetet a hívek adományai és a felújítás céljából kiszabott pótegyházadó jelentette. Évekig tartó állandó feszültségben éltem, hogy megvalósíthassam, amit magam elé tűztem, bár nem magamért dolgoztam. A falu vezetői mértéktartóak voltak a segítségnyújtásban, a lakosság azonban támogatta az ügyet. Az általuk végzett társadalmi munka forintban százezreket jelentett. A szentistváni templomot hosszú évekre megmentettük az enyészettől. Ezt az Érseki Hivatal méltányolta az esperesi cím odaítélésével, amelyet 1992 Karácsonyára kaptam. A Gondviselés is adományozott: súlyos betegséget kaptam 1983-ban, amellyel együtt kell élnem, és mérsékelni a korábbi tempót. Ezért Jászfényzarun - az eddig élő hagyományokat ápolva - némely módosítást szeretnék a hívekkel elfogadtatni. Bízom benne, megértéssel lesznek irántam. Együttélésünk, az ide szóló küldetésem, az emberek életének szebbé tétele ezen keresztül adja a tennivalókat. Ennek tükrében tudom nézni azt is, mi a tervem Jászfényzarun.

- *Esperes úr! Válaszaiból úgy vélem érzékelhető, eddigi élete során mindig jutott megpróbáltatás: a gyermekkorban, a pálya kezdetén és a folytatáskor. A nehézségeket senkinek sem könnyű leküzdeni, a „padlóról” újra és újra felemelkedni. Mindenkor elegendő erőt adott esperes úrnak ehhez az Istenben való hite?*

- Igen. Én nem mai fejjel éreztem meg azt, mit jelent a Gondviselés. Most viszont - a megpróbáltatásokon keresztül jutva, s hogy azokat megnyugvással fogadjam -, mind a magam feltétel nélküli hite, mind azoknak imádságos lelkülete, akik felgyógyulásaimért aggodalommal figyeltek és bíztak, segítettek abban, hogy új erőt kapjak. Ez, azt hiszem, elég magyarázat ma is. S ha a jövőbe tekintek - hogy feladatokat az elvárásnak megfelelően folytassam - a maradék fizikai erőm s még inkább az ezt kiegészítő Gondviselésbe vetett hitem hoz gyümölcsöt. Egyet nem kérdezett: mi a jelmondatom. Szentelésekor választottam, hosszas töprengés után, de úgy érzem, kifejezi azóta is életutamat és megmagyarázza: „Istenem, Te megvizsgáltál, és jól ismeresz engemet; jól tudod, hová visz utam; ...” (Zsolt. 138. 1-2. v.)

- Köszönöm a beszélgetést.

Sugár Istvánné

Megkérdeztük a korelnököket

Gondosan rendben tartott családi házbán él Szabó László nyugdíjas pedagógus. Felesége, akit mindannyian Zsuzsa óvónéniként ismerünk, osztja vele házuk nyugalmát, az örömeiket, gondokat. A múlt évtől új munka fáradalmait ismerhette meg Laci bácsi, hiszen városunk képviselő-testületének kötelékébe választották az öt szerető fényzarui emberek.

- Laci bácsi először indult a választásokon. Mi ösztönözte erre?

- A megmérettetés volt az egyik ösztönzőm. Nem tagadom meg a múltamat, amit Fényzarun 50 éven keresztül eltöltöttem. Kezdetből fogva valamilyen mozgalomban mindig benne voltam: úttörőmozgalom, szakszervezet, sőt a pártban is. Községben kezdtem, nagyközségben folytattam, városban fejeztem be. Végigjártam a szármártrát a településsel együtt. „Falkához” szokott ember vagyok, s rossz érzés számomra, ha hosszú ideig ki kell zárnom magam a társaságból. 1991-ig Pusztamonostoron dolgoztam, mint ÁMK igazgató, de erre az időszakra nem szívesen emlékszem vissza, mert jobban érzem magam Fényzarun. A választásokat megelőző 10 évben nem itthon dolgoztam, s kíváncsi voltam arra, milyen hatással volt ez a 10 esztendő az itt élő emberekre. Hajtott, hogy emlékeznek-e még rám, tudják-e, mit hogyan tettem. Persze nem ez volt a fő

motivációm. Elindultam, s összejött a kellő számú aláírás. Elérkezett a bemutatkozás, majd számomra feledésbe merült egy kicsit. A választás éjszakáján is főleg az országos eseményeket figyeltem. Hajnal 2 óra körül jöttek szólni, hogy bejutottam a testületbe.

- Milyen a képviselői munka?

- Az Oktatási, Művelődési és Ifjúsági Bizottságban helyettes elnökként, illetve az Ügyrendi Bizottságban tagként dolgozom. Végzettségemnél, tapasztalatomnál fogva közelebb áll hozzáam az oktatási bizottságban végzett munka. Elégedett lehetek, mert elfogadnak, hallgatnak a véleményemre. Igyekszem hasznosítani pedagógiai ismereteimet.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a testületben olyan alkotói légkör alakult ki, amelyben örömmel dolgozni. Komoly, felkészült képviselők dolgoznak együtt, akiknek fontos az alapos munka. Állítom, hogy az előző rendszer sem volt annyira elitelendő, mint amilyennek sokan jellemzik. Akkor is jöttek létre maradandó értékek, s nekünk kötelességünk ezeket ápolni, s újakat létrehozni.

- Laci bácsi programjában említette, hogy szívén viseli a rokkantak sorsát. Hogyan látja az ő helyzetüket Fényzarun?

- Véleményem szerint az önkormányzatnál rendkívüli figyelmet fordítanak arra,

hogy mindent megkapjanak, ami jár részükre. Én személy szerint is segíték nekik adminisztrációs munkában, s mindenben, amire megkérem. Egy dolgot azonban nem tartok helyesnek. Nem szeretem, ha egy ember - még ha rokkant is - kéreget. Nekem elvem, hogy ha egészségünket elveszítjük is, emberi méltóságunkat ne veszítsük el.

- Mi a véleménye a településünkön élő cigányság és a magyar lakosság viszonyáról?

- Ott, ahol nem volt cigánykérdés, nem szabad csinálni. Jászfényzarun nem volt, hát itt sem szabad, hogy legyen. Ha egy hasonlattal élhetek: ha egy városnak van egy labdarúgó-csapata, akkor nem kell külön cigányválogatot. Legyen a cigány is a városi csapat tagja. Úgy érzem, nálunk nem jelentenek gondot az etnikai ellentétek. Jól megférünk egymással. És ez a helyes magatartás.

- Hogyan értékeli az önkormányzat eddigi munkáját?

- Elég szerencsétlen helyzetben vagyunk mostanában. Az anyagi lehetőségek szűkre szabottak, igazán látványos dolgokat nem lehet produkálni. Igyekszünk az eddig elért szintet tartani, s ez nem kevés feladat.

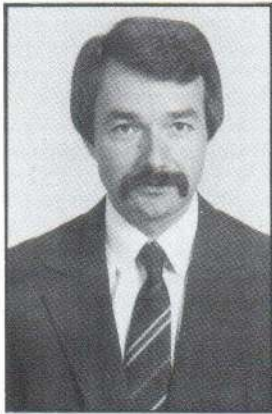
- Mit csinál a képviselő szabadidejében?

- Sokat olvasok, rádiózok. A kertben bőven akad tennivaló. Nevelgetem az állatokat, baromfikat, sertést, nyulakat. Soha nem unatkozom.

- Köszönjük a beszélgetést.

T. K. H.

Bemutatkozik Tiborcz Zoltán gazdajegyző

Őnéletrajzom így kezdődne: „Tiborcz Zoltán vagyok, 1948-ban Szombathelyen (Vas megye) születtem...”

A fenti dátum után 25 év tel el, hogy - a Borgazdasági Technikum, Kertészeti Egyetem, valamint szakmai gyakorlataim, budafoki munkahelyem után - Jászberényben letelepedjek. Feleségem, és így már gyermekeim is „tősgyökeres” jászok. Engem a közelmúlt, a Jászok Világtalálkozója döbbenett rá igazán, hogy „vazsi gyerekből” is lehet jász érzelmű felnőtt, ha képes otthon érezni magát - közel újabb 25 év után - az ország gyö-

keresen más jellegű tájegységén; ha érzelmileg sikerül kötődni, alkalmazkodni az új élethez, az öt körülvevő emberekhez.

Munkám - szakmai és politikai egyaránt - a Jászsági Állami Gazdasághoz kötött hosszú időn keresztül. Borász, kerületi kertész, kerületvezető, majd palackozó üzemi vezető és technológus munkakörök töltötték ki szakmai pályafutásomat. 1994-ben munkahelyem - az Állami Gazdaság privatizációjának következtében - megszűnt. Így lettem pályázat útján - mint egyéni vállalkozó, szaktanácsadó - a falugazdászok jászsági koordinátora. A Jászság 18 településén 11 kollégámmal kellett „hasznossá” tenni magunkat, de mint kollektíva is szerencsések voltunk. Jászfényzaruról elindult egy térségi kezdeményezés, amely nagyon testhez álló feladatot adott a Jászsági Falugazdászok Egyesületének. Hiszem, hogy munkánk benne van az eredményben: nyertes PHARE pályázat egy értékesítő szövetkezet létrehozására és egy hűtőház felépítésének lehetősége a térségben. Sajat szempontomból lényeges, hogy kapcsolatba kerültem Jászfényzaruval. Korrekt és gyümölcsöző munkakapcsolatba azokkal, akik egy újabb munkahelyi pályázatomban során támogattak ab-

ban, hogy Jászfényzaru-Pusztamonostor kamarai gazdajegyzője lehettem ez év júliusától.

Falugazdász - gazdajegyző? FM hivatal - kamara? Egyezőségek, különbözőségek. Remélem, a jövőben is lesz módom ezen a fórumon a kérdőjelekre bővebb válaszokat adni, hiszen gazdajegyzői munkám lényegét jelentik.

A köztestületi munkák - közöttük az Agrárkamara - új szervezetek. A törvény rajtuk keresztül teszi lehetővé, hogy egy nagy ágazat termelőinek hosszú távú érdekei a kormányzati munkában érvényesüljenek. Szakmai ügyekben, az ágazat védelmében a szakma képviselői döntenek - legyen az ipari, kereskedelmi, kézműves vagy agrár érdek.

A területi Agrárkamara alkalmazottjaként kell megismernem Jászfényzaru-Pusztamonostor mezőgazdasági egységeinek, vállalkozóinak, kistermelőinek gondjait-bajait, de eredményeit, küzdelmeit is. Feladatom, hogy közvetítem a helyi mezőgazdasági bizottságok elképzeléseit, segísem munkájukat, információval lássam el a gazdálkodókat. Ugyanakkor folyamatos legyen a falugazdász előd feladatainak továbbvittele - bár a jövőben ezen a területen lényeges változások is várhatók.

Jó érzés, hogy a helyet biztosító önkormányzat, a hivatal - polgármester asszony és mindenki, akihez fordulok - maximálisan segít beilleszkedni a csapatmunkába. Ez a tény azonban csak a munkám feltétele. Gyümölcse akkor lesz, ha azok, akik felkeresnek, vagy azok, akiket én kerestem meg személyesen vagy levélben, megfizetnek bizalmukkal. Ha együtt tudunk gondolkodni annak érdekében, hogy ebben az ágazatban dolgozók jól éljenek munkájukból, akár élethivatásként, akár kiegészítő tevékenységként végzik.

Előítéletek nem vezérelnek, ismereteim, információim minden gazdálkodónak, termelőnek rendelkezésére állnak. Kíváncsi vagyok minden véleményre, amely az agrár ágazat jövőjét - benne a kamara munkáját - hasznossá, hatékonyá tudja tenni. Ehhez kérem segítségüket és bizalmukat. Remélem, tudok vele élni és ezzel a személyes kapcsolatokat és a kamarai tagok létszámát is növelni tudjuk. Kölcsönös és használható információkat kell adnunk egymásnak, így kerül a területi és Magyar Agrárkamara olyan helyzetbe, hogy igazi köztestületté válik - munkája, véleménye, szolgáltatásai mértékadók lesznek a Jászság, a megye és az ország mezőgazdaságában.

Minden család életében új öröm, új izgalom forrása, amikor iskolás lesz a gyermek. Számára is feledhetetlen az az élmény, ahogy az iskolában az első osztályosokat fogadják. A szülők feladata, hogy megfelelő feltételeket biztosítsanak a tanuláshoz.

*

Mindenek előtt megfelelő „kuckót” kell kialakítani, jól szellőztetett, kellő hőmérsékletű szobában. 19-22 °C-nál melegebb környezetben nehezebben megy a tanulás. Hasznos, ha ún. „diáksarkot” biztosítunk megfelelő asztallal és székekkel, könyvespolccal, esetleg szekrényvel. Jó szolgálatot tesz egy hungarocell lemezből vagy parafa lapból készült otthoni „faliújság”, amelyen a legfontosabb iskolai információkat rögzítheti a tanuló.

A gyermek végtagjai, háta, mellkasa megfelelő megtámasztást kell, hogy kapjanak, hiszen naponta több órát is el kell töltenie a tanulóasztal mellett. Célszerűbb szabályozható méretű ülőbútort, munkaasztalt vásárolni. Ez beszerzéskor drágább a hagyományosnál, de jó esetben kitart az általános iskola végéig. A tanulóasztalt úgy kell az ablak elé helyezni, hogy bal kéz felől kapja a megvilágítást. Ugyanez vonatkozik az ernyővel ellátott asztali lámpára is. Balkezeseknél fordított a helyzet. Így a fej, a törzs, a kéz frászor, olvasáskor nem vet zavaró árnyékot.

Figyelmeztessük a gyermeket a tanulás közbeni helyes testtartásra. Érdemes tükör előtt is gyakorolni, így a tartáskorrekciót hamar megtanulja.

Olvasáskor a könyvet, füzetet nem jó 30-33 cm-nél közelebb, de távolabb sem tartani. Ha a gyermek rendszeresen eltér ettől a távolságtól, feltétlenül indokolt a

Az egészség érték!

Iskolás lett a gyermekünk

szemészeti szakvizsgálat. Jó, ha az alsó tagozatos gyermekek hátitáskát hordanak. Ez egyenletesen terheli meg a hát és a váll izmait.

Ahhoz, hogy a gyermek eredményesen végezhesse a munkáját, megfelelő napirend kialakítása szükséges. A rendszeresség a gyermek számára biztonságot ad. A napirend része a felkelés, a lefekvés, a tanulás, az étkezések, a testmozgás és a szabadidős elfoglaltságok időpontja, ezek változása. Az életritmus tudatos kialakításával általában elkerülhető a cselengés, tétlenkedés, unatkozás megszokása, amit a későbbi életkorban igen nehéz befolyásolni.

A kisiskolásoknak napi 10-11 óra alvásra van szükségük. A nyugodt alváshoz csend, sötétség és egy kis esti dédelgetés is fontos. A beszélgetés, az esti meseolvasás kikapcsolja a gyermek napközbeni feszültségeit, érzi a szülői szeretetet, gondoskodást, és erre pótolhatatlan szüksége van. Az elalvás előtti tévé, videojáték megzavarja, „felvillanyozza” a gyereket; ezek inkább délelőttre, hétfőgére maradjanak! A gyermek mindig jól kiszellőztetett szobában aludjék, külön fekhelyen, kemény matracon, alig emelt párnával, a gerinc optimális fejlődése érdekében.

A felkelés időpontját úgy válasszuk meg, hogy ne kapkodjon a gyermek! Min-

den gyermeknek reggeliznie kell iskolába indulás előtt! Tejetterméket, gyümölcslevet, egy szeletke barnakenyeret, lágytojást, zöldség- és gyümölcsféléket kínáljon a szülő reggelire! Az éhező gyermek vércukorszintje lecsökken, szellemi teljesítménye a normálisnak csak töredéke. Hiába készült, nem tud megfelelő teljesítményt nyújtani. Az uzsonna könnyű, fehérjedús - sajt, tojás, túrókrém - gyümölcs, zöldségféle, káposzta, sárgarépa, karalábé és barnakenyér legyen.

A gyermeket mindig az időjárásnak megfelelően öltöztessük! Egészséges és hasznos divat a többféle öltözködés. A gyermek testével közvetlenül érintkező fehérnemű, ruhanemű mindig pamut legyen, a zoknit is beleértve! Az edzőcipők, rosszul szellőző műanyag lábbelik divatja kedvez a lábizzadás, lábgyombásodás kialakulásának. Ne viseljenek a gyerekek az iskolában több órán át ilyen cipőt!

Az iskolából hazaérkező diák mosakodjék meg, öltözzön át otthoni ruhába! Könnyű uzsonna után tartson rövid pihenőt! Mozogjon szabad levegőn és csak utána kezdje el a tanulást. A munka és a játék változása jó hatást gyakorol a gyerekekre, megkönnyíti a tanulást.

*

A sok-sok tanács között remélem, minden olvasó talált legalább egyet, amelyik miatt érdemes volt végigolvasni a cikket.

A tanévközdiákoknak és szüleiknek a következő idézettel kívánok jó munkát, testi és szellemi gyarapodást: „**a szeretet hiányát az ember soha nem pótolhatja, míg a szeretet minden mást pótol.**”

NEVI nyomán: Dr. Kocsis András

Olvasóinkhoz

A Jászfényszaru Városi Könyvtár - mint minden más könyvtár szerte az országban - küszködik eddigi szolgáltatásai feltételeinek biztosításáért.

A legnagyobb gondot a könyvvállomány gyarapítása terén észleljük. Hiszen az évről évre növekvő pénzügyi keretből is egyre kevesebb újdonságot vásárolhatunk.

Minden Olvasónk joga, hogy a lehető legteljesebb választéket találja a polcokon. Ezért kérjük Tisztelt Olvasóinkat - noha megértjük, elfoglaltságuk nem mindig kedvez a gyakori könyvtárba járásnak - szíveskedjenek figyelembe venni a kölcsönzési határidőt.

Sugár Istvánné
könyvt. vez.

*

Nyitva tartás

a Városi Könyvtárban:

Hétfő:	nincs kölcsönzés	
Kedd:	9-12-ig,	13-18-ig.
Szerda:	9-12-ig,	13-18-ig.
Csütörtök:	9-12-ig,	13-18-ig.
Péntek:	9-12-ig,	13-18-ig.

Mit rejt a ládafia? (XXIII.)

„Jászfényszaru 1928/29. tanév” - jegyezte fel valaki gondosan az itt látható régi fényképre, amelyet Tamus Béla és felesége (Jfsz., Vasvári P. u.) adott kölcsön a „ládafiánkba”. A képen Jászfényszaru tanítói, plébánosa és káplánja láthatók. Balról jobbra haladva - ülő sorban: Danasi Mária, Gusztó .... (igazgató), Hebrony Kálmán (plébános), Thökölyi Imre (káplán), Lung Gizella - középső sorban: Haffner Dezsőné, Seress Erzsébet, Csiki Margit, Havasi Anna, Rimóczi Teréz - felső sorban: Tóth János, Adamcsek Imre, Gál István, ..., Noge Gyula, Novotni István. (A kihagyott nevek lapzártáig nem váltak ismertté előtűnk.)

Találkozás a művészettel

A Jászok Világtalálkozójának méltó színtársa volt a Jászfényszaru megrendezett képzőművészeti kiállítás. Minden műalkotás és így minden kiállítás is sajátos gazdagságot hordoz. Gondolatokat, érzéseket kelt bennünk, csak érzékennyé és nyitottá kell lennünk a művészet befogadására. Meg vagyok győződve róla, akik a kiállítást megnézték, gazdagabbak lettek. Az alkotások hatással voltak mindenkire, kinek-kinek ízlése, egyénisége, műveltsége és vérmérséklete szerint.

Vegyük sorra a látottakat.

Penczner Pál jászfényszarui származású memphisi festőművész első szülőföldi kiállításán *Jézus és a 12 apostol* szemlése áhitatot, csodálatot keltett bennünk. Szülőházát és környékét megörökítve írta a képe alá: „Visszatérek akáclobos falumba”. Ő valóban sokszor hazatért, sokan ismerik, szeretik. Képeit örökölt hagyta szülőföldjének, így most már mindig köztünk van. Képeivel visszatért, megmutatva nekünk ottani hazáját is.

Érdeklődéssel szemléltük *Szabó Imrefia Béla* jászfényszarui származású, most más vidéken élő pedagógus plakettjeit. *Kiss László* helyben élő pedagógus tájképein találkoztunk az évszakok adta természeti szépséggel. *Szelezcki Lajos*, *Szilágyi Dezső* és *Varga József* művészek népi ihletésű faragásai méltán, hűen idézték a múltat, finom, sok helyütt csipkeszerű munkáik elragadóak. Szívesen néztük *Szelezcki Lajos* csodálatos ötvösmunkáit is. Szépérezékről, a mesterség kiváló ismeretéről tanuskodtak *Szelezcki Lajosné* szöttesei és *Lajkóné Tanczikó Tünde* pedagógus kézimunkái. Különleges élményt nyújtott *Csókos Varga Györgyi*

Penczner Pál művészi rajzainak hú másai az Apostolokról (Fotó: Tamus Angéla)

montázs képeivel. A jászberényi *Nagyne Koncz Éva* akvarell virágai finom színnyalatokkal a tavaszt, a nyarat idézték, úgyszintén a jászberényi *Kecskés Anna* tanuló virágai.

Végezetül, de csak koruk miatt utoljára említtem a fiatalokat. *Berze Éva* tanuló díjnyertes grafikája, színeiben is finom hatású festménye ígéretes munka a jövőt illetően. *Palkovits Edina* tanuló ecset és grafika párosításával készült képe és a modern színhatást és formavilágot idéző grafikája méltán felkeltették az érdeklődést.

A város vezetése, önkormányzata szép környezetet, helyiséget biztosított. Az

egész kiállítás hangulatos, otthonos volt. Dicséri a berendezők munkáját is: *Bordásné Kovács Katalin*, *Harmathné Boros Mária* és a szép növényi környezetet biztosító *Pótáné Czeglédi Mária*.

Időben és térben távolodván a kiállítástól, vágyainkban már látjuk a következőt. Hiszek abban, hogy a művészet nemesít, s hogy jobbá tesz. A műalkotások szemlélését, s a műalkotások adta élményt fontosnak tartom. Jó lenne, ha minél többször volna részünk benne.

Kiss Szidónia
ny. pedagógus

A Városháza dísztermében július 30-tól augusztus 13-ig tartó képzőművészeti kiállítás fogadtatását, híven tükrözik a Vendégeknyvbé írt sorok. A teljesség igénye nélkül ebből idézünk néhány bejegyzést:

Nagyon boldogok vagyunk, hogy megláthattuk régi ismerősünk kiállított képeit. Kár, hogy velem nem találkozhatunk. A képek nagyon szépek, tetszetősek. Még sok szép napot kívánunk neki.

Gugi György Hatvan és Gugi Sándor
Nagykanizsa, szintén Jászfényszaru
szülőttei

*

Tisztelt Pali bátyám!
Végre megtörtént - képeidben hazatértél! Miközben csodálva nézem képeidet, gondolatban felidézem spontán találkozásaink nem múló emlékeit. - Ha valaha olvasod e sorokat, kérlek, én is juszak eszedbe.
Giczey Gyuri

*

Jászfényszaru város boldog lehet, hogy ilyen nagytehetségű művészt tudhat szülőföldjének. Boldog vagyok, hogy *Penczner Pál* festőművészt gyerekkorom

Visszhang

óta ismerem. Kísérje életét még sok gyönyörű művészi alkotás, hozzá jó egészség. Sok szeretettel köszönt és üdvözöl:
Magyar Laci

*

Tisztelet és elismerés a Mesternek!
Szelezcki Lajosné Cs. Varga Gertrúd
grafikus

*

Remélem, *Penczner Pál* művész úrnak lesz még módunkban személyesen is gratulálni és megköszönni az idegondolást.
Palócz Mária

*

Palikám!
Gratulálunk csodálatos képeidhez, további jó munkát és jó egészséget kíván a volt iskolatársad:

Tiszárovné László és családja,
Jászberény

*

Szeretem a szépet, ezért tisztetem a szorgalmat, a tudást és a tehetséget.

Both Béláné

A jászberényi Oktatási és Kulturális Bizottság nevében gratulálunk a kiállítóknak a csodálatos élményt biztosító művészeti anyaghoz.

Köszönjük: *Beszteri Éva*
Nagy András

*

Kedves Pali Bátyánk!
Nagyon örülünk, hogy képeiben hazatért. Élmény volt számunkra a képek megtekintése. Jó egészséget kívánunk és szeretettel várjuk haza.

Gyuri és unokája, Anna.
Penczner György
Bordás Anna

*

Penczner Pál és a többi helybéli művész alkotásainak szemlézése közben még inkább erősödött bennem az az egészséges lokálpatrióta büszkeség, amely minden szülőföldjét szerető emberben megvan.

Nagy tisztességgnek érzem, hogy annak a szabad jász-városnak a polgára lehetek, amely ennyi kitűnő embert adott az országnak, sőt a világnak.

Ézsaiás Vencel

A II. Fényszaruai Képzőművészeti Napokról

A Fényszaruiai Baráti Egyesülete a Petőfi Művelődési Házzal és a Diákönkormányzattal közösen a Jászok Világtalálkozójának időpontjához igazodva - július 31. és augusztus 2. között - az új iskolában rendezte meg a II. Fényszaruai Képzőművészeti Napokat. A rendezvény célja ez évben is a diákok nyári szüneti foglalkoztatása, az egyes művészeti ágak gyakorlati megismertetése volt. A fiatalok választási lehetősége idén a rajzolás, festés, agyagozás mellett a szövés, fafaragással bővült.

Az egésznapos művészeti foglalkozásokat Kiss László (rajz, festészet), Herczeg Mátyás, Szilágyi Dezső, Varga József (fafaragás), Csókos Varga Györgyi, Lajkóné Tanczikó Tünde, Szelezcki Lajosné (szövés), Szelezcki Lajos (fémomborítás), Tamus Béla (agyagozás) irányították.

Rendezvényünket - Penczner Pál festőművész kiállításához

kapcsolódóan - a művészettel foglalkozó egyesületi tagjaink és barátaink alkotásaiból készült mini-galéria színesítette, amelyről részletesebben olvashatnak e lapszámunk 6. oldalán.

A Képzőművészeti Napok idei folytatását a Művészeti és Szabadművelődési Alapítvány támogatta. A kiállítás és a foglalkozások szervezésében a művelődési ház dolgozóin kívül Berze Lászlóné, Ézsias Vencelné, Harmathné Boros Mária, Kovácsné Hulyák Éva, Póta Lászlóné, Törökné Harmath Ilona vettek részt.

A rendezvény eredményességét igazolja, hogy naponta 120-130 gyermek, fiatal érdeklődését sikerült felkelteni a művészeti tevékenység örömet adó foglalatosságára, technikájára iránt.

Köszönjük valamennyi közreműködő munkáját.

Tóth Tibor

(Fotók: Berze Éva, Tamus Béla és Tóth Tibor)

Levél Szuhafőről

Kedves fényszaruai Barátaink!

Kis községünkben minden alkalommal nagy várakozást jelent az, amikor megtudjuk, hogy Jászfényszaruól újból eljönnek egy kis táborozásra, kikapcsolódásra. A falubeli emberek úton-útfélen megállítanak és kérdezik: „Mikor jönnek? Mennyi időre? Lesz-e előadás? Rozika néni is jön? Kik jönnek még?” stb. A kérdések jelentősége legfőképp az, hogy az embereket érdekli a jászfényszaruai színházi színház (legyen az Fortuna vagy Napsugár, vagy akár egy „vegyes”- csapat) szuhafői tartózkodása, érdekli őket, mert jelent nekik valamit! És feltett kérdéseik pontosan vázolják, mit jelent nekik. Van, aki az elmaradhatatlan műsoros estre vár, van, aki barátokat, régi ismerősöket vár vissza

és vannak - gyerekek, fiatalok -, akik új barátokra várnak, és játszani szeretnének, emberi kapcsolatokat kiépíteni.

Ezúton is szeretném megköszönni a magam és a falu lakói nevében, hogy minden ilyen találkozás meghozza a maga gyümölcsét, melynél izletesebbet ember ritkán kóstol. Ez a gyümölcs a tisztélet, a szeretet, a tenni akarás, az emberiség és emberiség gyümölcse. Ezt köszönhetjük mi Rozika tanító néninek, aki fáradhatatlanul dolgozik azon, hogy az itt eltöltött idő tartalmas legyen. Közös játékokat, előadásokat szervez, melybe bevonja a helybéli gyerekeket is, vagy egy-egy túra és kirándulás alkalmával szívesen fogadja a helybéliek részvételét. Köszönjük a színházi színháznak, hogy pihenésre szánt idejük

egy részét nem sajnálva, szívesen dolgoznak azon, hogy ötletes műsorokkal szórakoztassanak minket. És köszönet mindenki- nek, aki munkájával, támogatásával közvetlenül vagy közvetve hozzájárul ahhoz, hogy ezek a találkozások létrejöhessenek.

Nem szabad megengedni, hogy ez a jól megalapozott és kiépített kapcsolat, melynek jelentőségét és előnyeit próbáltam leírni, megszakadjon (lehet bármilyen gazdasági helyzet is). Ezért kérek és kérünk mindenkit, aki részt tud vállalni ezeknek a táborozásoknak (találkozásoknak) a megsegítésében, erkölcsileg és anyagilag is támogassa.

Mi szeretettel várunk mindenkit, régi és új barátokat egyaránt, és lehetőségeinkhez mérten arra törekszünk, hogy az itt eltöltött idő kellemes emlék maradjon mindenki számára.

Süttő Lajos

Szuhafő polgármestere

Másnap, 9-én mindhárman korán ébredtünk és beszélgetéssel töltöttük reggelizésig az időnket. Majd átmentünk a szálló halljába, ahol levelezőlapot írtam haza családodnak. Utána átsétáltunk az étterembe reggelizni, mely tejeskávéből, tea, sonka, sült szalonna és fekete kávéból állt.

Tíz órakor kivittek bennünket a repülőtérre, ahol újból csodálhattuk annak lenyűgöző nagyságát. Az utasok szakadatlan tömege, különféle nemzetek utazási irodái, mint egy bábeli zűrzavar, úgy nézett ki a repülőtér csarnoka. Egy idő múlva Császi nevezetű fiatal ember, aki egyébként szolnoki volt, örömmel kiabálja: egy fiatal szőke lady, aki szintén az utazási iroda alkalmazottja volt, keresi a hunniás utasokat. A cikk-cakos folyosók útvesztőjén keresztül elvezetett bennünket az AIR India Légitársaság irodahelyiségeihez, ahol mindenki megkapta az előre elkészített repülőjegyét New Yorkig. Hosszas várakozás és ácsorgás után tudomásunkra adják, hogy a 13 órai indulási idő megváltozik. Innen a lady elvezetett az indiai légitársaság várótermébe, belépés előtt azonban alaposan átvizsgáltak minden utast biztonsági okokból. Lassanként a hatalmas váróterem minden helye megtelt utasokkal, majd elérkezett a beszállás ideje.

A gép BOING-747 gyártmányú A1-109 sz. járatú óriás gép volt, 358 személyes és plusz a személyzete. A gép 13 óra helyett háromnegyed 5 előtt startolt. Én hátul, a gép farában, az 53. sor E ülőhelyét kaptam. Eleinte nem lelkesedtem, mert hátul nagyobb a gép billége. De később minden jóra for-

Cserhádi Antal:

Életem nagy utazásáról

2. rész

dult, mert tágasabb volt a hely, tehát nagyobb volt a mozgási lehetőség és így mind a két oldal ablakán gyönyörködhettünk a ráj minden szépségében. Az utasok 80 %-a indiai volt, sok kiskorú gyermekkel, sőt bölcsőkkel is. Nagyon furcsa és különböző nemzeti viseletbe öltözködtek. Még sima gatyában is volt egy öregúr.

Mindjobban észak felé tartva, utoljára az ír partokat láttuk, lassan azok is eltűntek a csodálatos felhők és a végrelen tenger örök birodalmában. Az ablakok is kezdtek elhomályosodni az egyre növekvő hideg miatt. Magyarok csak 18-an voltunk a gépen. Két ízben is viharzónába kerültünk, a gép billegett kb. 10-20 percen keresztül, természetesen a biztonsági öveket becsatoltatták velünk. Ezen az indiai gépen sült csirkét adtak rizzsel, párolt káposztával, borsóval, volt még kalács, tej, tea, sajt, túró és puding. A túró kivételével semmi nem volt ízletes, mindent túlfűszereztek. Italt csak valutáért adtak, azt is méregdrágán, egy konzervdoboz sörért 50 pennyt fizettem (1 dollár).

Hét és fél óras légi utazás után egyszer csak feltűntek a New York-i tengerpartok és fél óra múlva már a Kennedy repülőtéren landoltunk, mely méreteiben és pompájában jóval felülmúlja a londonit.

Megkerestem a csomagjaimat, melyekkel vámvizsgálatra jelentkeztem. Egy erőteljes néger vámoshoz kerültem, aki csak a kiegészítővizsgálatra írt, simán keresztüljutottam. Ezek után szívszorogató, várva várt percek következtek. Leplezetlen izgalommal indultam a hatalmas várócsarnokba, hogy magamhoz ölelhessem vendéglátó Pali barátomat fiaival együtt, akik vállalva a hosszú utazás minden kényelmetlenségét és fáradalmát, elem jöttek Memphisből. Megpillantva őket, határtalan örömben nagyot kiáltottam, mert kedves felesége - Jolanda - is köztük volt.

A boldog ölekezés után Palkó gyerek csomagjaimat gondozásba vette, taxit hívott, majd a repülőtérrel kb. 25-30 km-re lévő New Yorkba utaztunk. Este 9 óra felé járt az óra mutatója, és csak most kezdett sötétedni. Áthaladva a Hudson folyó hídján, a szédületes magas felhőkarcolók tömege csodálatos látványt nyújtottak. A városon keresztül hajtva érkezünk meg az Abbey Viktória Hotel épülete elé, amely a 7. Avenue és az 5. utca sarkán van. Én itt a 15. emelet 1520. sz. szobájában laktam, egy folyosón Paliékkel (fürdőszobás, telefonos, színes televíziós, légkondicionált, faltól-falig subaszőnyeg). Kicsomagolás és fürdés után sielve átöltöztem és egy közeli étteremben hamburgert vacsoráztam, ami az amerikaiak kedvelt eledele. Mivel az utazás nagyon kifárasztott, sétálni nem volt kedvünk, hazamentünk szállodai szobánkba és alattól nélkül gyorsan el is aludtam.

(Folytatjuk)

Gondosság, virágok Jászfényszarun

1. kép

2. kép

Sok-sok családi ház fotóját közölhetnénk, ahol kívül-belül nagy gondot fordítanak a tulajdonosok a szép környezet kialakítására. Az itt közölt képek azonban kicsit különböznek, hiszen a virágokat nem a tulajdonosok ültették. Az 1. képen a Polgármesteri Hivatal ablakait dekoráló muskátlikát Víg Miklós és felesége ajánlotta fel, gondoskodnak a virágok teletetéséről is. A 2. kép a Bajcsy-Zs. u. és a Tompa M. u. kereszteződésénél készült. Az artézi kútban - víz már rég nincs - gyomok helyett virágok nyíltak egész nyáron. A közelben lakók gondozzák, az arra járók örömeire is. (Fotó: Tamus Angéla)

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁSOK

Köszönetet mondunk mindazoknak a rokonoknak, szomszédoknak, ismerősöknek, akik

VÍG VERONIKA

temetésén részt vettek, koszorúikkal, virágaikkal fájdalmunkban osztoztak. A gyászoló család

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik feleségem, édesanyámnak, nagymamámnak

JÁGER SÁNDORNÉ Tanczikó Etelka temetésére eljöttek, sírjára koszorút, virágot hoztak, fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.

A gyászoló család

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik feleségem, édesanyámnak, nagymamámnak

FARKAS SÁNDORNÉ Pető Teréz temetésén részt vettek, virágaikkal, koszorúikkal fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.

A gyászoló család

Augusztusi anyakönyvi hírek

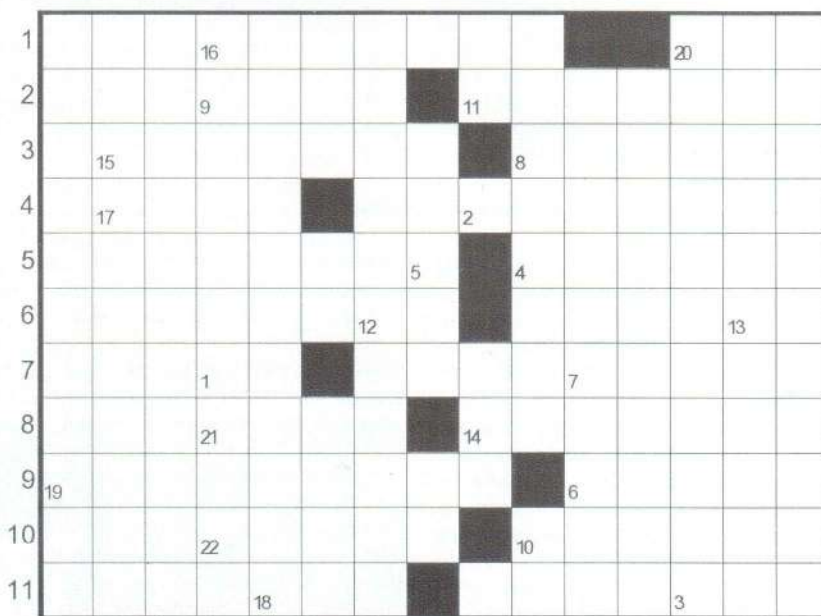
SZÜLETTEK: Rafael Klaudia (Nagy Zsuzsanna), Török Dániel (Pélyi Ildikó), Závodny Zoltán (Johancsik Eszter).

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK: Dobai Zsolt és Tusor Zsuzsanna, Puhár Ervin és Kondrei Erzsébet, Szabó Sándor és Kiss Andrea.

ELHUNYTAK: Czeglédi Pál (76), Farkas Sándorné Pető Teréz (68), Jáger Sándorné Tanczikó Etelka (65), Pabar Sándor (62), Pinterics Ede (82), Radics Ferenc (41), Radics Ferencné Horváth Gizella (39), Réz László (59), Rimóczi Antal (72), Víg Veronika (64).

A Jászok Egyesülete lapunk idei nyere-mény pályázatára felajánlja PALUGYAY IMRE: A jász-kún kerületek... című könyvének két példányát. Értéke kötetenként 1200,- Ft.

Szeptemberi rejtvény

1 2 3 2 1 4 2 5 2 6 5 7 8 9 10 10 ,

2 11 12 13 9 14 11 15 16 17 18 18 15 8 9 14 19 20 1 1

15 5 21 13 22 5 9 13 7 1 15 1 12 9 14

19 2 6 13 22 21 6 16 7 18 5 15 1 , 16 15 1 12 15 5 5

E havi rejtvényünkben a szeptemberé a főszerep. Olyan nevek betűit kevertük össze, amelyek viselői ebben a hónapban ünneplik névnapjukat. A nagy ábra minden sorába két nevet kell írni. A betű-mixet soronként adtuk meg. Ha kitöltötték az ábrát, s az alsó négyzetsorokba beírják a megfelelő számokkal azonosított betűket, Tóth Árpád Szeptember című versének sorait kapják.

1. LIVELHNAMI, SÖR. 2. ZIROLÁA, LTEGÉRL. 3. IRSZAKÁ, CEVENL. 4. URHON, ZIFARSAFN. 5. TALADREB, ICNÁJT. 6. ATOTRDOY, SUTÍZT. 7. INADÁ, FONUZREIA. 8. TELIMAT, ZENASÉR. 9. KREIDIRFA, DENKE. 10. ZIJUSANT, KERABE. 11. LAMIREL, SEJOMOR.

Demeter Gábor és Demeter Andrea

Beküldendő: a versidézet. **Határidő:** 1995. október 10. **Címünk:** Városi Könyvtár, 5126 Jászfényszaru, Fűst S. u. 1. A helyes megoldást beküldők között 2 db 300 forint értékű ajándékutalványt sorsolunk ki.

*

Augusztusi lapunkban közölt rejtvényünk helyes megfejtése, azaz a vice poénja: „...amikor a szemüvegét először felvette.” A sorsoláson egy-egy 300 forintos ajándékutalványt nyertek: **Berényi Melinda** (Jfsz., Vasvári P. u. 20.), **Wynnik Györgyné** (Jfsz., Árvíz u. 26.).

Gratulálunk szerencsés pályázóinknak. A nyeremények szerkesztőségünkben vehetők át 1995. október 31-ig.

Gyűjtse! Nyerhet! - 9

Útba esik jövet-menet
a Takarékszövetkezet!

Figyelem!

A „Gyűjtse! - Nyerhet!” akcióhoz kapcsolódva a Jászfényszaru és Vidéke Körzeti Takarékszövetkezet

Takarékossági Hónapot hirdet 1995. október 1-31-ig.

Minden - legalább 6 hónapra lekötött - 100.000,- Ft összegű betét elhelyezése esetén egy **sorsjegyet ad a Takarékszövetkezet.** Az értékes nyereménytárgyak a „Gyűjtse! Nyerhet!” sorsolás alkalmával kerülnek kisorsolásra.

Takarékuszövetkezet Igazgatósága

Miért segít a vállalkozó?

Farkas Sándor, a Satumus Kft. ügyvezetője minden reggel elindul Budapestre, mert ott a munkahelye. Annak ellenére, hogy a főváros a „kenyéradója”, a szíve Jászfényszaruért dobog. Többször gyarapította már városunk alapítványainak összegét, jelentős társadalmi munkával könnyített a költségvetésen.

- Milyen gondolatok vezérelnek a felajánlásaidkor?

- Úgy érzem, jelen pillanatban hiányzik a szeretet, barátság és az egymással való törődés az emberekben. Néha már úgy döntöttem, elhagyom a szülővárosom, de nem tehetek róla, szeretem Jászfényszarut. Ide köt minden - a gyermekéveim emlékei, a felnőtt korom. Nagyon sajnálom, hogy az emberek nem bíznak egymásban, és csak az irigység fokozódik bennük, elviselhetetlenné téve az életüket. Pedig senki ne feledje, nincs két élet, csak egy, és ha ezt nem tesszük széppé, nem barátsággal és szeretettel közeledünk egymáshoz, akkor az életünk semmivé válik.

Próbáljunk felébredni és a nehéz hétköznapokat kis odafigyeléssel, kevés

szórakozással széppé tenni. Törődjünk egymással, segítsük elő városunk fejlődését némi támogatással, társadalmi munkával. Ki mivel tudja, tegye széppé azt a területet, ahol élünk. Ezek a gondolatok vezéreltek arra, hogy segítsék úgy anyagiakkal, mint társadalmi munkával.

- Ilyennek képzelted el az életed, a hétköznapjaidat?

- A vállalkozás manapság talán a legnehezebb feladat, ezt minden vállalkozó jól tudja. Az életem legnagyobb részét a munkából fakadó feladatok megoldása viszi el. Alig törődik az ember az egészségével. Barátainkra nem jut idő, amit tiszta szívből sajnálunk, és sok egyéb dolog kiesik az ember életéből, amit egy bizonyos idő után érez. A boldogság és nyugalom a családom. Nagyon szeretem a gyerekeimet és a két kisunokámat. A feleségem mindenbe besegít, sok feladatot elvégez, előkészíti a munkám. Boldog ember vagyok, mert nekem megadott, hogy harmonikus családban éljek!

- Köszönöm a beszélgetést.

Szakaliné Hesz Katalin

Sublót vagy polcos szekrény kerestetik!

A Fényszaruiai Baráti Egyesülete a Kiss József Helytörténeti Gyűjtemény részére sublót vagy polcos szekrényt szeretne vásárolni, amelyben az írásos dokumentumokat tárolnák. A bútordarab lehetőleg régi legyen, mely stílusában illik a már meglévő egyéb berendezési tárgyakhoz. Ajánlatokat a Művelődési Ház címén várják (Jászfényszaru, Fürst S. u. 1.). Örömmel veszik, ha valaki ilyen bútor önkéntes felajánlásával kíván hozzájárulni a Tájház gyűjteményének gyarapításához.

Gépirók, számítógép-kezelők, figyelem!

Szakképzett gépirót és számítógépes szövegszerkesztésben is jártas személyt jó kereseti lehetőséggel alkalmasszerűen foglalkoztatnánk.

Érdeklődni a szerkesztőségben.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Szívünk legőszintébb hálójával mondunk köszönetet mindazoknak a rokonoknak, ismerősöknek, szomszédoknak, barátoknak, akik fiatalon elhunyt gyermekeink, testvéreink, szüleink

RADICS FERENC és HORVÁTH GIZELLA

temetésére eljöttek, sírjukra koszorút, virágot hoztak, megjelenésükkel fájdalmunkat enyhíteni próbálták.

A gyászoló család

SPORT

LABDARÚGÁS

Felnőtt labdarúgó-csapatunk az első hat mérkőzésből négyet megnyert s csupán Jászkiséren szenvedett vereséget, ami egyébként a „szerencsétlenség” is múltott. A megszerzett pontokat tekintve felnőtt focistáink holtversenyben vezetik a mezőnyt Besenyszög és Jászdózsza csapataival egyetemben. Az eddig elért eredmények alapján bizakodva várhatják a folytatást.

EREDMÉNYEK:

Jászkisér - Jászfényszaru 2-1 (1-0). G.: Bajnóczi.

Jászfényszaru - Jászdózsza 3-1 (1-0). G.: Jarábik, Borbély, Török.

Jászfényszaru - Tiszajenő 6-0 (1-0) G.: Borbély (3), Drabos, Bajnóczi, Palócz S.

Besenyszög - Jászfényszaru 1-1 (1-0). G.: Borbély.

Jászfényszaru - Jászárokszállás 3-0 (2-0). G.: Horváth, Kovács, Palócz J.

Ifjúsági labdarúgó-csapatunk 11 szerzett ponttal jelenleg a tabella 5. helyét foglalja el.

EREDMÉNYEK:

Jászkisér - Jászfényszaru 1-1 (1-0). G.: Kovács K.

Jászfényszaru - Jászdózsza 4-2 (2-0). G.: Rác L. (3), Donnert.

Jászfényszaru - Tiszajenő 8-0 (3-0). G.: Morvay (3), Radics P. (2), Rác L., Kurunczi, Varga.

Besenyszög - Jászfényszaru 1-0 (0-0)

Jászfényszaru - Jászárokszállás 2-0 (1-0). G.: Rác L., Donnert.

Serdülő csapatunk ismét nevezett a körzeti labdarúgó-bajnokságba, amely nyolc csapatból áll. Az első akadályt sikerrel vették a kicsik: Jászfényszaru - Jászfákóhalma 8-0 (4-0). G.: Radics P. (4), Török Sz., Horváth L., Kolompár 2., Faragó P.

Reméljük, hogy újságunk következő számában is sikeres szereplésekről számolhatunk be.

Sz. L.

Étkezési és vetőburgonya kapható.

Csáki Sándor, Felvásárlótelep.

MI ÚJSÁG FÉNYSZARUN?

Jászfényszaru város lapja.

Kiadja:

Jászfényszaru város Önkormányzata.

Felelős szerkesztő: **Sugár Istvánné**

A szerkesztőbizottság elnöke:

Nádudvari László

Felelős kiadó:

Gyóriné Dr. Czeglédi Márta

A szerkesztőség címe:

Jászfényszaru, Városi Könyvtár

Készült:

a VERZÁL-PRINT Kft. nyomdájában

Jászberény, 1995

Felelős vezető: **Purda József**

Táskaszám: 1881

Megjelenik havonta.

Ára: 32,- Ft

Nyilvántartási szám: B/PHF/482/Szo/1990.